

REVISTA

DIUMENGE, 4-7-92

el matamosques

De Sagarra a Jofre, de Barcelona a Lleida

L

leida ha tingut sempre (i té encara) molt bons estudiants. Les dades del darrer curs així ho diuen: els estudiants de Lleida han tret un 80% d'aprovat a la reforma i un 74% al COU, en aquest cas, 20 punts per damunt de la mitjana catalana. Les modernes teories empresarials insisteixen que la clau de la competitivitat és el factor humà. A millor personal, millor empresa. Aleshores, per què Lleida és encara el furgó de cua de Catalunya? Doncs perquè Lleida és exportadora de cervells a l'àrea de Barcelona.

Aquest ha estat un tema tocat en la recent campanya electoral a la Paeria. Però el problema de la fuga de talents és vell. Fa un temps vaig trobar-me, a les *Memòries* de Josep Maria de Sagarra, que les arrels de la família eren a l'Urgell dels segles XVI i XVII. Una cosa semblant passa amb la família De Riquer. L'acadèmic Martí de Riquer, a *Quinze generacions d'una família catalana*, també situa a Ponent l'origen de la seva il·lustre nissaga. El llistat dels transplantats seria inacabable. Jo mateix ho sóc, i pertanyo a una generació de transplantats. Un exemple: el desembre passat, es va celebrar un sopar de gent de Lleida que viu a Sitges, i hi van anar més d'una trentena de persones. En canvi, no conec cap sitgetà que se n'hagi anat a viure a Lleida. La

migració sembla gairebé unidireccional: de ponent a llevant, de Lleida a Barcelona. No sé si el creixement substancial de la Universitat de Lleida i altres iniciatives a nivell de formació o d'empresa han servit per aturar aquest moviment. Tampoc no sé si servirà de gaire que Jordi Pujol se'n vagi a Solsona a inaugurar la campanya *Connectem el Solsonès*, que ha de permetre als pagesos tenir Internet a les masies. I és que els pagesos no només volen tenir Internet a la masia; als joves els agradarien un cinema, una discoteca o un concert de Bruce Springsteen. Sempre he tingut la impressió que el corrent Lleida-Barcelona té arrels profundes. Podrà capgirar-se la tendència? L'altre dia vaig detectar un símptoma d'aquesta possibilitat. Segons les darreres notícies, tres futbolistes lleidatans, Felip, Puyol i Jofre, que jugaven al Barcelona B, podrien tornar la temporada que ve a l'U.E. Lleida. El rearrelament serà possible gràcies al desarrelament sistemàtic i la netja ètnica que està perpetrant Louis van Gaal amb la complicitat de Josep Lluís Núñez. Serà aquesta la solució? Amb una Barcelona plena de Núñezs i Van Gaals (i Bogardes i Reizigers) s'aturaria la fuga de cervells lleidatans. Llàstima que de Van Gaal només n'hi ha un... M'erro. N'hi ha un de clavat per coneixement del país i tarannà dialogant: Vidal-Quadras.

Biblioteca de Sagarra
Sant Jordi de Llorens
d'Alp